

השאלה:

האם מותר לסרס אשה הטובלת ממחלת כליות וורידים - ע"י כריתת רחמה?

תשובה:

בשולחן ערוך, אבן העזר, סימן ה' סעיף י"א, נפסק: "המסרס את הנקבה בין באדם בין בשאר מינים פטור אבל אסור". רשיטת הגר"א בבאורו שם, שאיסור זה הוא מן התורה אלא שאין חייבים עליו מלקות. לאור זה אין להתיר כריתת הרחם אלא במקרה של סכנה ולא משום צער גרידא.

ואף להסוברים, שאיסור סרוס באשה הוא רק מדרבנן, אפשר שגם לשיטתם אין להתיר בלא סכנה, כי לא כל איסורי דרבנן שוים לומר שיהא מותר במקום צער. ולכן אף שההריון באשה כזו הוא סכנה לה, אבל בלא הריון - אין בה כל סכנה ועל כן יש להתיר לה שמוש באמצעי מניעה כדי שלא תכנס להריון ולא תסתכן, אך אין להתיר לה כריתת הרחם.

מסקנה:

כאשר הסכנה לא נובעת ישירות מהרחם אלא מההריון - אין להתיר סירוס האשה ע"י כריתת רחמה, אלא יש לה להמנע מלהכנס להריון.

(שו"ת אגרוח משה, חלק אבן העזר, חלק א', סימן י"ג).

מקורות נוספים:

ראה באסויא, גליון ב', עמ' 32.